

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Agitur de comparatione Alexandrini Episcopi cum Romano. Jus
Patriarchatus frequentius exercebatur in Diœcesi Vrbicaria, & in Italica,
quam in ceteris Occidentis provinciis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

& Imperij Lib. I. Cap. VI.

21

III. Concilium istud auctoritate Romani Pontificis evocatum probatur ex epistola Galli Augustae, & Synodis Romanae sub Felice & sub Symmacho.

IV. Hac Synodus generalis Italie videtur originem traxisse ex conventu habito in causa Pauli Samosateni. Ante Synodus Italica & Romana differabant. Postea Concilium Romanum utramque complexum est.

I. **R**ESTAT ut asserto Occidentis Patriarchatu, in eam rationem follicius inquiramus, qua ad exemplum Romani Episcopi, jura Alexandrinae sedis per Aegyptum, Libyam, & Pentapolim Nicæna Synodus metiebatur. Hic distinctio quædam adhibenda est, qua non animadversa, de componendo jure Patriarchico duarum istarum sedium desperandum est; dicendumque cum viris eruditissimis, de sola metropolitica auctoritate hoc canone comparationem iniri. Occidentis Ecclesia per plures Dioeceses porrectæ erant, ut superius monui, qua suis quæque synodis constabant; ut ostendere esset in proclivi de Africana, Illyricana, & Gallicana, imo & de Hispanica. Italia in duas Dioeceses divisa, Italiam nempe, & Vrbicariam, cùm à sede apostolica non longè abesse, frequentioribus beneficiis ab ea fovebatur; adeo ut jus illud omne præcipuum, quo Patriarcha in suis Dioecesibus potiebantur, Episcopus Romanus in sua Dioecesi Vrbicaria, & fortean in Italica, exerceret. In ceteris vero Occidentalibus provinciis summam auctoritatis vim & dignitatis apicem conservabat quidem; sed non eam in omnibus rerum articulis, æquè ac in Italica provinciis, explicabat.

I. **I**us Patriarchæ in eo versatur, ut Episcopos sibi subditos ad Concilium evocet, ordinationes Episcoporum celebet, & de majoribus causis judicium ferat. Romanus Episcopus synodus omnium Italie Episcoporum, ut proprium & ordinarium Romanæ sedis conventum, cogebat; & per omnes Italie provincias, vel saltem per Vrbicariam Dioecesim, Episcoporum ordinandorum jure fruebatur. Concilium Romanum ex Episcopis Italie conflatum fuisse docet Julius I. Pontifex in epistola ad Orientales, quæ extat apud Athanasium. Nam tametsi solus sim, inquit, qui scripsi, non meam tamen solius sententiam, sed omnium Italorum, & omnium in his regionibus Episcoporum scripsi. Certè ad constitutum tempus convenere Episcopi, & ejus sententia fuere, quam vobis iterum significo. Quare Orientales Episcopi Athanasio communionem restitutam à Iulio & à solis Episcopis Italies observarunt in synodica sua epistola, quam Concilij Sar-

dicens nomine ediderunt: *Ad Iulium Romanum perrexit, sed & ad Italie quosdam ipsius partis Episcopos i quos seducens per epistolarum falsitatem, ab eisdem perfacile in communionem est receptus. Ex eo autem quod Italæ Episcoporum conventus ordinarius Romæ haberetur, profectum est ut eis impensis Romanus Pontifex imminereret, curamque suam ad illos frequenter extenderet; atque illo proinde nomine Synodus Sardicensis, relatione facta eorum omnium qua gesta erant Sardica ad Iulium Pontificem, ab eo petierit ut omnes Siciliae, Sardiniae, & reliquæ Italiae provincias scriptis suis eorum rerum certiores redderet. Quod quidem munus ad Metropolitanos in singulis provinciis pertinebat, sed in duabus Italæ Dioecesibus ad Romanum Episcopum jure Patriarchico. Tua autem excellens prudentia, inquit Concilium, disponere debet ut per tua scripta, qui in Sicilia, qui in Sardinia, & in Italia sunt fratres nostri, que acta sunt, & qua definita, cognoscant, & ne ignorantis eorum recipiant litteras communicatorias quos extra episcopatum justa sententia declaravit.* Liberius verò in epistola ad Constantium Imperatorem, se literas Orientalium de causa Athanasij legisse Concilio, id est, Episcopis Italies, profiteretur.

II. Enimvero ne quis cavilletur, cœtus quidem Episcoporum Italie habitos, sed literis Romani Pontificis non fuisse coactos, necesse est ut Gallæ Placidæ Augusta epistola, quam ad Theodosium Imperatorem dedit, rem totam conficiamus. Testatur religiosa mulier, se, cùm ad altare

B. Petri accessisset, cultum Apostolo exhibita, à Leone Episcopo exoratam ut à Theodosio convocabandum Generale Concilium impetraret, quo vulneri mederetur, quod fides ab Ephesino latrocinio erat pafsa. Leo autem erat Episcoporum multitudine circumseptus, quos ex immunitabilibus civitatibus Italie pro principatu proprie loci seu dignitate collegit, inquit Galla Augusta. In hanc sententiam Synodus Romæ coacta circa annum C D L X X X I V . scripsit ad Constantinopolitanos haec verba:

Quoties intra Italiam propter ecclesiasticas causas, præcipue fidei, colliguntur Domini sacerdotes, consuendo retinetur, ut successor presulum sedis apostolice ex persona cunctorum totius Italie sacerdotum, juxta solicitudinem sibi Ecclesiarum omnium competentem, cuncta consiliat, qui caput est omnium, atque ideo addunt inferiore loco ejusdem epistola: Beatus vir Felix, Caput nostrum, Papa, & Archiepiscopus. Sanè de Sicilia Episcopis, licet freto ab Italia secretis, testatur abunde Leo ter-

Exstat apud Hilarym in fragmentis
in parte 2.

Epistola Synodica
Concilij Sardicensis, apud Hilarius,

Liberius ep. 2. ad
Constantium.

Epistola Gallæ
parte 1. Concil.
Chalced. cap. 26.
στέπανος οὐρανού
επιστολὴ τοῦ πατρὸς
στέπανος τοῦ Ιησοῦ
τοῦ θεοῦ στολὴ τοῦ
πατρὸς τοῦ αγίου Στέπανος
τοῦ ιερού, ἡ οὐρανού
αγία.

Synodica ep.
Concilij Rom. sub
Felice.

Leo in Decreto,
cap. 13.

C iij